

III

(Az EU-Szerződés alapján elfogadott jogi aktusok)

AZ EU-SZERZŐDÉS VI. CÍME ALAPJÁN ELFOGADOTT JOGI AKTUSOK

A TANÁCS 2008/909/IB KERETHATÁROZATA

(2008. november 27.)

a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

teszi, hogy a tagállamok végrehajtsák az intézkedési programot, különösen a jogerős szabadságvesztés büntetések végrehajtása terén.

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 31. cikke (1) bekezdésének a) pontjára és 34. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság kezdeményezésére,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 1999. október 15-én és 16-án Tampereben tartott ülésén elfogadta a kölcsönös elismerés elvét, amelynek az Unión belül mind a polgári, mind a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés alapjává kell válnia.
- (2) A Tanács 2000. november 29-én a tamperei következtetésekkel összhangban intézkedési programot ⁽¹⁾ fogadott el a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben történő alkalmazásáról, amelyben felszólított a szabadságvesztés büntetést kiszabó jogerős ítéletek kölcsönös elismerésére szolgáló modern mechanizmusok szükségességének értékelésére (14. intézkedés), valamint az elítélt személyek átszállítása elvének az egyik tagállamban lakóhellyel rendelkező személyekre való alkalmazásának kiterjesztésére (16. intézkedés).
- (3) A szabadság, a biztonság és a jog Európai Unión belüli megerősítését célul kitűző hágai program ⁽²⁾ szükségessé

- (4) Valamennyi tagállam megerősítette az Európa Tanácsnak az elítélt személyek átszállításáról szóló, 1983. március 21-i egyezményét. Az egyezmény értelmében az elítélt személyek a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés fennmaradó részének letöltése céljából csak az állampolgárságuk szerinti államba, és csak az érintett személy, valamint az érintett államok hozzájárulásával szállíthatók át. Az egyezmény 1997. december 18-i kiegészítő jegyzőkönyvét – amely bizonyos feltételekkel lehetővé teszi a személy hozzájárulása nélküli átszállítást – még nem erősítette meg minden tagállam. A fenti jogi eszközök egyike sem rendelkezik olyan alapkötelezettségről, amely szerint a büntetés vagy végzés végrehajtása céljából az elítélt személyeket át kellene venni.
- (5) A büntetőeljárásokban érvényesülő eljárási jogok rendkívül fontos szerepet játszanak az igazságügyi együttműködés terén a tagállamok közötti kölcsönös bizalom biztosításában. A tagállamok közötti, más tagállamok jogi rendszere iránti kölcsönösen érvényesülő különös bizalommal jellemezhető kapcsolatok lehetővé teszik a kibocsátó állam hatóságai által hozott határozatoknak a végrehajtó állam által történő elismerését. Ennélfogva mérlegelni kell az Európa Tanács büntetőítéletek végrehajtására vonatkozó eszközeiben megállapított együttműködés továbbfejlesztését, különösen az olyan esetekben, amikor uniós állampolgárokkal szemben egy másik tagállam szabadságvesztés büntetést kiszabó ítéletet hozott, vagy szabadságelvonással járó intézkedést alkalmazott. Azzal együtt, hogy az elítélt személyt megfelelő biztosítékokkal szükséges ellátni, az eljárásban való részvétele többé nem lehet annyira domináns, hogy minden esetben hozzájárulását kelljen kérni a büntetőítéletnek – annak elismerése és a kiszabott büntetés végrehajtása céljából – egy másik tagállamba történő továbbításához.

⁽¹⁾ HL C 12., 2001.1.15., 10. o.

⁽²⁾ HL C 53., 2005.3.3., 1. o.

- (6) Ezt a kerethatározatot olyan módon kell végrehajtani és alkalmazni, hogy az lehetővé tegye az egyenlőség, a pártatlanság és a méltányosság általános elveinek tiszteletben tartását.
- (7) A 4. cikk (1) bekezdésének c) pontja olyan, mérlegelés alapján alkalmazható rendelkezést tartalmaz, amely lehetővé teszi, hogy az ítélet és a tanúsítvány például az elítélt személy állampolgársága szerinti tagállamba továbbítsák az (1) bekezdés a) és b) pontjában említetteken kívüli esetekben, vagy abba a tagállamba továbbítsák, amelyben az elítélt személy él, és legalább öt éve folyamatosan jogszerűen ott tartózkodik, valamint állandó tartózkodási jogát ott meg fogja tartani.
- (8) A 4. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett esetekben az ítélet és a tanúsítvány végrehajtó államba történő továbbítása a kibocsátó állam és a végrehajtó állam illetékes hatóságai közötti egyeztetés, valamint a végrehajtó állam illetékes hatóságai hozzájárulásának függvénye. Az illetékes hatóságok olyan tényezőt vesznek figyelembe, mint például a tartózkodás időtartama vagy a végrehajtó állammal való egyéb kapcsolat. Azokban az esetekben, amikor az elítélt személyt a nemzeti jog vagy nemzetközi eszközök alapján valamely tagállamba vagy harmadik országba is át lehetne szállítani, a kibocsátó állam és a végrehajtó állam illetékes hatóságainak egyeztetések során kell mérlegelniük, hogy a végrehajtó államban történő végrehajtás jobban szolgálná-e a társadalmi beilleszkedés célját, mint a harmadik országban történő végrehajtás.
- (9) A büntetés végrehajtó államban történő végrehajtásának javítása kell az elítélt személy társadalmi beilleszkedésének esélyét. Az arról való meggyőződés érdekében, hogy a büntetés végrehajtó államban történő végrehajtása az elítélt személy társadalmi beilleszkedésének célját szolgálja-e, a kibocsátó állam illetékes hatósága olyan tényezőket vesz figyelembe, mint például az elítélt személy köztudása a végrehajtó államhoz, az, hogy az elítélt személy a végrehajtó államot tartja-e családi, nyelvi, kulturális, társadalmi vagy gazdasági kapcsolatai, illetve a végrehajtó állammal való egyéb kötődése helyének.
- (10) A 6. cikk (3) bekezdésében említett elítélt személy véleménye főleg a 4. cikk (4) bekezdésének alkalmazásakor lehet hasznos. A „különösen” szó célja azon esetek lefedését is szolgálja, amelyekben az elítélt személy véleménye olyan információt tartalmazhat, amely az elismerés és a végrehajtás megtagadásának okaival kapcsolatos fontos tényező lehet. A 4. cikk (4) bekezdésének és a 6. cikk (3) bekezdésének rendelkezései nem képeznek a társadalmi beilleszkedéshez kapcsolódó megtagadási okot.
- (11) Lengyelország a többi tagállamhoz képest több időt igényel a más tagállamokban elítélt lengyel állampolgárok átszállítása gyakorlati és anyagi vonzatainak vállalása tekintetében, különösen a lengyel állampolgároknak az Unióban való fokozott mobilitása fényében. Ennélfogva egy legfeljebb öt éves időszakra szóló, korlátozott alkalmazási körű átmeneti eltérést kell előírni.
- (12) Ezt a kerethatározatot értelemszerűen alkalmazni kell a büntetések végrehajtására az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat ⁽¹⁾ 4. cikkének (6) bekezdése és 5. cikkének (3) bekezdése szerinti esetekben is. Ez többek között azt jelenti, hogy azon kerethatározat sérelme nélkül a végrehajtó állam ellenőrizheti az e kerethatározat 9. cikkében előírtak szerinti, az elismerés és a végrehajtás megtagadási okainak meglétét, beleértve a kettős büntethetőség vizsgálatát – olyan mértékben, ahogy a végrehajtó állama 7. cikk (4) bekezdése szerinti nyilatkozatot tesz az ítélet elismerésének és végrehajtásának feltételeként annak mérlegelése céljából, hogy a személyt át kell-e adni vagy a büntetést végre kell-e hajtani a 2002/584/IB kerethatározat 4. cikkének (6) bekezdése szerinti esetekben.
- (13) Ez a kerethatározat tiszteletben tartja az alapvető jogokat és szem előtt tartja az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében elismert és az Európai Unió alapjogi chartájában, különösen annak VI. fejezetében megfogalmazott elveket. Ezen kerethatározat egyetlen rendelkezése sem értelmezhető egy határozat végrehajtásának megtagadására vonatkozó tilalomként, amennyiben objektív okok alapján vélelmezhető, hogy a büntetés kiszabására az érintett személy neme, faji vagy etnikai származása, vallása, nemzetisége, anyanyelve, politikai véleménye vagy szexuális irányultsága alapján került sor, vagy hogy az érintett személyt az említett okok bármelyike miatt érte joghátrány.
- (14) Ez a kerethatározat nem korlátozza a tagállamokat abban, hogy saját alkotmányos szabályait alkalmazzák a jogszerű eljárás, az egyesülési szabadság, a sajtószabadság és az egyéb médiában megnyilvánuló véleménynyilvánítási szabadság tekintetében.

⁽¹⁾ HL L 190., 2002.7.18., 1. o.

- (15) E kerethatározatot az Európai Közösséget létrehozó szerződés 18. cikke által az Unió állampolgáira ruházott, a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való joggal összhangban kell alkalmazni.
- (16) E kerethatározatot a vonatkozó közösségi jogszabályok – különösen a 2003/86/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾, a 2003/109/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ és a 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ – rendelkezéseinek megfelelően kell alkalmazni.
- (17) E kerethatározatban az azon államra való hivatkozások, amelyben az ítélte személy „él”, arra a helyre vonatkoznak, amelyhez az érintett személy szokásos tartózkodási helye alapján, és olyan tényezők alapján kötődik, mint például családi, társadalmi és szakmai kötelekei.
- (18) Az 5. cikk (1) bekezdésének alkalmazásakor lehetővé kell tenni az ítéletnek vagy hitelesített másolatának és a tanúsítványnak a végrehajtó állam illetékes hatósága számára való továbbítását bármely olyan írásban dokumentált módon – például e-mailben vagy faxon –, amely lehetővé teszi a végrehajtó állam számára a határozat hitelességének megállapítását.
- (19) A 9. cikk (1) bekezdésének k) pontjában említett esetekben a végrehajtó államnak – mielőtt visszautasítja a szabadságvesztés büntetéstől eltérő intézkedéssel járó büntetés elismerését és végrehajtását – mérlegelnie kell a büntetés e kerethatározattal összhangban történő átalakításának a lehetőségét.
- (20) A 9. cikk (1) bekezdésének k) pontjában szereplő megtagadási okot azokban az esetekben is lehet alkalmazni, amelyekben a személyt nem találták valamely bűncselekmény tekintetében bűnösnek, annak ellenére, hogy az illetékes hatóság bűncselekmény miatt szabadságvesztés büntetéstől eltérő szabadságelvonással járó intézkedést alkalmazott.
- (21) A megtagadás területi hatályon alapuló oka kizárólag kivételes esetekben alkalmazható, az e kerethatározat rendelkezéseinek értelmében történő, lehető legnagyobb mértékű együttműködés céljából, és céljának figyelembevétele mellett. Az ezen megtagadási ok alkalmazásával hozott bármely határozatot eseti értékelés és a kibocsátó, valamint a végrehajtó állam illetékes rendelkező hatóságai közötti egyeztetés alapján kell meghozni.
- (22) A 12. cikk (2) bekezdésében említett határidőt a tagállamok úgy alkalmazzák, hogy a jogerős határozatot, a jogorvoslati eljárást is beleértve, általános szabályként 90 napon belül meghozzák.
- (23) A 18. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a (2) bekezdésben felsorolt kivételek mellett a specialitás szabálya csak akkor alkalmazható, ha a személyt a végrehajtó államba szállították át. Ennek következtében nem alkalmazandó akkor, ha a személyt a végrehajtó államba nem szállították át, például amikor a személy a végrehajtó államba menekült,

ELFOGADTA EZT A KERETHATÁROZATOT:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Fogalommeghatározások

E kerethatározat alkalmazásában:

- a) „ítélet”: a kibocsátó állam bíróságának jogerős határozata vagy végzése, amely büntetést szab ki egy természetes személyre;
- b) „büntetés”: bármely olyan szabadságvesztés büntetés vagy szabadságelvonással járó bármely intézkedés, amelyet bűncselekmény elkövetése miatt határozott vagy határozatlan időtartamra szabtak ki büntetőeljárás alapján;
- c) „kibocsátó állam”: az a tagállam, amelyben az ítéletet hozták;
- d) „végrehajtó állam”: az a tagállam, amelynek az ítéletet elismerés és végrehajtás céljából továbbították.

2. cikk

Az illetékes hatóságok meghatározása

- (1) Valamennyi tagállam tájékoztatja a Tanács Főtitkárságát arról, hogy nemzeti joga szerint és e kerethatározattal összhangban mely hatóság vagy hatóságok illetékesek akkor, amikor az adott tagállam a kibocsátó vagy a végrehajtó államként jár el.

⁽¹⁾ HL L 251., 2003.10.3., 12. o.

⁽²⁾ HL L 16., 2004.1.23., 44. o.

⁽³⁾ HL L 158., 2004.4.30., 77. o.

(2) A Tanács Főtitkársága a részére eljuttatott információt a tagállamok és a Bizottság rendelkezésére bocsátja.

3. cikk

Célkitűzés és hatály

(1) E kerethatározat célja azon szabályok megállapítása, amelyek értelmében a tagállamok az elítélt személy társadalmi beilleszkedésének elősegítése érdekében elismernek egy ítéletet és végrehajtják a büntetést.

(2) Ezt a kerethatározatot kell alkalmazni, ha az elítélt személy a kibocsátó államban vagy a végrehajtó államban tartózkodik.

(3) Ez a kerethatározat csak a kerethatározat szerinti ítéletek elismerésére és a büntetések végrehajtására alkalmazandó. Az a tény, hogy a büntetés mellett pénzbüntetés kiszabására és/vagy vagyonek Kobzás elrendelésére is sor kerül, amelynek megfizetésére, behajtására vagy végrehajtására még nem került sor, nem akadályozza az ítélet továbbítását. Az ilyen pénzbüntetések és vagyonek Kobzást elrendelő határozatok más tagállamban történő elismerésének és végrehajtásának a tagállamok között alkalmazandó eszközökön, különösen a kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/214/IB tanácsi kerethatározaton ⁽¹⁾, valamint a kölcsönös elismerés elvének a vagyonek Kobzást elrendelő határozatokra történő alkalmazásáról szóló, 2006. október 6-i 2006/783/IB kerethatározaton ⁽²⁾ kell alapulnia.

(4) Ez a kerethatározat nem érinti az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében biztosított alapvető jogok és alapvető jogelvek tiszteletben tartásának a kötelezettségét.

II. FEJEZET

AZ ÍTÉLETEK ELISMERÉSE ÉS A BÜNTETÉSEK VÉGREHAJTÁSA

4. cikk

Az ítélet és a tanúsítvány egy másik tagállamban történő továbbításának feltételei

(1) Feltéve, hogy az elítélt személy a kibocsátó államban vagy a végrehajtó államban tartózkodik, és feltéve, hogy ez a személy a 6. cikkben előírt esetekben ehhez hozzájárulását adta, az ítéletet a tanúsítvánnyal együtt – amelyre a formanyomtatványt az I. melléklet határozza meg – a következő tagállamok egyikeként lehet továbbítani:

a) az elítélt személy állampolgársága szerinti tagállam, ahol a személy él; vagy

b) az az állampolgárság szerinti tagállam, amelyben az elítélt személy nem él, de ahova az elítélt személyt – a büntetés végrehajtását követően – kitoloncolják az ítéletbe vagy az ítélet következményeként hozott bírósági vagy közigazgatási határozatba, vagy az ítélet következményeként hozott bármely egyéb intézkedésbe foglalt kiutasításról vagy kitoloncolásról szóló rendelkezés alapján; vagy

c) az a) és b) pontban említetteken kívüli bármely tagállam, amelynek illetékes hatósága hozzájárul az ítéletnek és a tanúsítványnak az említett tagállamba történő továbbításához.

(2) Az ítélet és a tanúsítvány továbbítására akkor kerülhet sor, ha a kibocsátó állam illetékes hatósága – adott esetben a kibocsátó állam és a végrehajtó állam illetékes hatóságai közötti egyeztetést követően – meggyőződött arról, hogy a büntetés végrehajtó állam általi végrehajtása az elítélt személy társadalomba való beilleszkedésének elősegítését szolgálja.

(3) Az ítélet és a tanúsítvány továbbítását megelőzően a kibocsátó állam illetékes hatósága bármilyen megfelelő módon egyeztetet a végrehajtó állam illetékes hatóságával. Az (1) bekezdés c) pontjában említett esetekben az egyeztetés kötelező. Ilyen esetekben a végrehajtó állam illetékes hatósága haladéktalanul értesíti a kibocsátó államot arra vonatkozó határozatáról, hogy hozzájárul-e az ítélet továbbításához.

(4) Ezen egyeztetések során a végrehajtó állam hatáskörrel rendelkező hatósága a kibocsátó illetékes hatóságának indoklással ellátott véleményét nyújthat be arról, hogy a büntetés végrehajtó állam általi végrehajtása nem segítené elő az elítélt személy társadalmi rehabilitációját és a társadalomba való sikeres beilleszkedését.

Ha nem kerül sor egyeztetésre, ilyen vélemény haladéktalanul benyújtható az ítélet és a tanúsítvány továbbítását követően. A kibocsátó állam illetékes hatósága mérlegeli ezt a véleményt, és határoz arról, hogy a tanúsítványt visszavonja-e vagy sem.

(5) A végrehajtó állam saját kezdeményezésre kérheti a kibocsátó államot az ítélet és a tanúsítvány együttes továbbítására. Az elítélt személy is kérheti a kibocsátó állam vagy a végrehajtó állam illetékes hatóságait az eljárás kezdeményezésére e kerethatározat alapján. Az e bekezdés alapján továbbított kérelem nem kötelezi a kibocsátó államot az ítélet és a tanúsítvány együttes továbbítására.

⁽¹⁾ HL L 76., 2005.3.22., 16. o.

⁽²⁾ HL L 328., 2006.11.24., 59. o.

(6) E kerethatározat végrehajtása során a tagállamok olyan rendelkezéseket fogadnak el, amelyek különösen figyelembe veszik az elítélt személy társadalmi rehabilitációjának elősegítését, és amelyek alapját képezik az illetékes hatóságok arra vonatkozó döntéshozatalának, hogy az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetekben hozzájárulnak-e az ítélet és a tanúsítvány továbbításához.

(7) E kerethatározat elfogadásakor vagy azt követően minden tagállam értesítheti a Tanács Főtitkárságát, hogy az azon tagállamokkal való kapcsolatában, amelyek ugyanilyen értesítést nyújtottak be, az ítélet és a tanúsítvány továbbításához nincs szükség az (1) bekezdés c) pontja szerinti előzetes hozzájárulására:

- a) ha az elítélt személy a végrehajtó államban él és jogszerűen legalább öt éve folyamatosan ott tartózkodik, és állandó tartózkodási jogát meg fogja tartani abban az államban; és/vagy
- b) ha – az (1) bekezdés a) és b) pontjában előírtaktól eltérő esetekben – az elítélt személy a végrehajtó állam állampolgára.

Az a) pontban említett esetekben az állandó tartózkodási jog azt jelenti, hogy az érintett személy:

- a szóban forgó tagállamban állandó tartózkodási joggal rendelkezik az adott tagállamnak az Európai Közösséget létrehozó szerződés 18., 40., 44. és 52. cikke alapján elfogadott közösségi jogszabályok végrehajtására vonatkozó nemzeti jogszabályai értelmében, vagy
- érvényes – állandó vagy hosszú távú tartózkodásra jogosító – tartózkodási engedéllyel rendelkezik az érintett tagállam vonatkozásában, az olyan tagállamok esetében, amelyekre a közösségi jog alkalmazandó az Európai Közösséget létrehozó szerződés 63. cikke alapján elfogadott közösségi jogszabályok végrehajtására vonatkozó nemzeti jogszabályok értelmében, illetve az olyan tagállamok esetében, amelyekre a közösségi jogot nem kell alkalmazni, a nemzeti jogszabályok értelmében.

5. cikk

Az ítélet és a tanúsítvány továbbítása

(1) A kibocsátó állam illetékes hatósága az ítéletet vagy annak hitelesített másolatát a tanúsítvánnyal együtt továbbítja a végrehajtó állam illetékes hatóságának, bármely olyan írásban dokumentált módon, amely lehetővé teszi a végrehajtó állam

számára a határozat hitelességének megállapítását. Az ítélet eredeti példányát vagy annak hiteles másolatát, valamint a tanúsítvány eredeti példányát kérelemre továbbítani kell a végrehajtó államnak. Az említett illetékes hatóságok minden hivatalos közlést közvetlenül küldenek meg egymásnak.

(2) A tanúsítványt a kibocsátó állam illetékes hatóságának alá kell írnia, és igazolnia kell a tanúsítvány tartalmának pontosságát.

(3) A kibocsátó állam az ítéletet a tanúsítvánnyal együtt egyszerre csak egy végrehajtó állam részére továbbítja.

(4) Ha a végrehajtó állam illetékes hatósága nem ismert a kibocsátó állam illetékes hatósága számára, ez utóbbi minden szükséges vizsgálatot elvégez – beleértve a 98/428/IB tanácsi együttes fellépéssel⁽¹⁾ létrehozott Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartóinak közbeiktatásával végzett vizsgálatokat – annak érdekében, hogy az információt a végrehajtó államtól beszeresse.

(5) Amennyiben a végrehajtó állam azon hatósága, amely az ítéletet a tanúsítvánnyal együtt megkapta, nem illetékes az ítélet elismerésére és az annak végrehajtásához szükséges intézkedések megtételére, az ítéletet a tanúsítvánnyal együtt hivatalból továbbítja az illetékes hatósághoz, és erről tájékoztatja a kibocsátó állam illetékes hatóságát.

6. cikk

Az elítélt személy véleménye és értesítése

(1) A (2) bekezdés sérelme nélkül az ítélet a tanúsítvánnyal együtt csak akkor továbbítható az ítélet elismerése és a büntetés végrehajtása céljából a végrehajtó állam részére, ha ehhez az elítélt személy a kibocsátó állam jogával összhangban hozzájárulását adta.

(2) Az elítélt személy hozzájárulása nem szükséges, ha az ítéletet a tanúsítvánnyal együtt az alábbiak részére továbbítják:

- a) az állampolgárság szerinti tagállamba, ahol az elítélt személy él;
- b) abba a tagállamba, amelybe az elítélt személyt – a büntetés végrehajtását követően – kitoloncolják, miután az ítéletet vagy az ítélet következményeként hozott bírósági vagy közigazgatási határozatba, vagy az ítélet következményeként hozott bármely egyéb intézkedésbe foglalt kiutasításról vagy kitoloncolásról szóló rendelkezés alapján;

⁽¹⁾ HL L 191., 1998.7.7., 4. o.

c) abba a tagállamba, amelybe az elítélt személy az ellene a kibocsátó államban folyamatban lévő büntetőeljárásra tekintettel vagy a kibocsátó államban történt elítélését követően elszökött vagy más módon visszatért.

(3) Minden olyan esetben, amikor az elítélt személy még a kibocsátó államban tartózkodik, lehetőséget kell adni számára véleményének szóbeli vagy írásbeli kifejtésére. Amennyiben a kibocsátó állam az elítélt személy életkorára, illetve fizikai vagy mentális állapotára figyelemmel azt szükségesnek ítéli, ezt a lehetőséget a jogi képviselője számára kell biztosítani.

Az elítélt személy véleményét figyelembe kell venni az ítélet tanúsítvánnyal együtt történő továbbítása kérdésének eldöntésekor. Ha az elítélt személy él az e bekezdésben biztosított lehetőséggel, a véleményét továbbítani kell a végrehajtó államnak, különösen tekintettel a 4. cikk (4) bekezdésének alkalmazására. Ha az elítélt személy szóban fejtette ki véleményét, a kibocsátó államnak gondoskodnia kell arról, hogy az ilyen nyilatkozatot írásba foglalva bocsássák a végrehajtó állam rendelkezésére.

(4) A kibocsátó állam illetékes hatósága a II. mellékletben található formanyomtatvány útján tájékoztatja az elítélt személyt – olyan nyelven, amelyet az megért –, hogy az ítéletnek a tanúsítvánnyal együtt történő továbbításáról határozott. Ha az elítélt személy a döntés idején a végrehajtó államban tartózkodik, az említett formanyomtatványt továbbítani kell a végrehajtó államnak, amely ennek megfelelően tájékoztatja az elítélt személyt.

(5) A (2) bekezdés a) pontját nem kell alkalmazni Lengyelországra mint kibocsátó és végrehajtó államra azokban az esetekben, ha az ítéletet a 2011. december 5-ét követő öt éves időszakon belül hozták. Lengyelország bármikor értesítheti a Tanács Főtitkárságát arról, hogy többé nem kíván élni az eltérés lehetőségével.

7. cikk

Kettős büntethetőség

(1) E kerethatározat értelmében és a kettős büntethetőség mérlegelése nélkül az ítélet elismerésére és a büntetés végrehajtására kerül sor az alábbi bűncselekmények esetében, ha azok a kibocsátó állam joga szerint a kibocsátó államban legalább háromévi szabadságvesztés büntetéssel vagy szabadságelvonnással járó intézkedéssel büntetendő:

— bűnszervezetben való részvétel,

— terrorizmus,

— emberkereskedelem,

— gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia,

— kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme,

— fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme,

— korrupció,

— csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény⁽¹⁾ értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is,

— bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása,

— pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is,

— számítógépes bűncselekmények,

— környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is,

— segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz,

— szándékos emberölés, súlyos testi sértés,

— emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,

— emberrablás, személyi szabadságtól való jogellenes megfosztás és túszejtés,

— rasszizmus és idegengyűlölet,

— szervezett vagy fegyveres rablás,

— kulturális javak tiltott kereskedelme, beleértve a régiségeket és a műtárgyakat is,

— csalás,

⁽¹⁾ HL C 316., 1995.11.27., 49. o.

- zsarolás és védelmi pénz szedése,
- termékhamisítás és szerzői jogi termékkel történő kalózkodás,
- hivatalos okmányok hamisítása és az azzal való kereskedés,
- fizetőeszközök hamisítása,
- hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,
- nukleáris és radioaktív anyagok tiltott kereskedelme,
- lopott gépjárművek kereskedelme,
- erőszakos közöszlés,
- gyűjtogatás,
- a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények,
- repülőgép/hajó jogellenes hatalomba kerítése,
- szabotázs.

(2) A Tanács az Európai Unióról szóló szerződés 39. cikkének (1) bekezdésében előírt feltételek szerint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúlag bármikor úgy határozhat, hogy a (2) bekezdésben foglalt listát további bűncselekményfajtákkal bővíti. A Tanács a 29. cikk (5) bekezdése szerint benyújtott jelentés nyomán megvizsgálja a lista bővítésének vagy módosításának szükségességét.

(3) Az (1) bekezdésben fel nem sorolt bűncselekmények esetében a végrehajtó állam az ítélet elismerését és a büntetés végrehajtását ahhoz a feltételhez kötheti, hogy az olyan cselekményekre vonatkozzon, amelyek a végrehajtó állam joga szerint is – a tényállási elemektől és a minősítéstől függetlenül – bűncselekménynek minősülnek.

(4) A kerethatározat elfogadásakor vagy azt követően, a Tanács Főtitkárságának megküldött nyilatkozatban minden tagállam kijelentheti, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdést. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható. E nyilatkozatokat, vagy a nyilatkozatok visszavonását közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

8. cikk

Az ítélet elismerése és a büntetés végrehajtása

(1) A végrehajtó állam illetékes hatósága elismeri a 4. cikkel összhangban és az 5. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően részére továbbított ítéletet, és haladéktalanul megteszi a büntetés végrehajtásához szükséges intézkedéseket, kivéve, ha az illetékes hatóság úgy dönt, hogy az elismerés és a végrehajtás megtagadásának 9. cikk szerinti okai valamelyikére hivatkozik.

(2) Amennyiben a büntetés – időtartamát tekintve – nem egyeztethető össze a végrehajtó állam jogával, a végrehajtó állam illetékes hatósága kizárólag abban az esetben dönthet a büntetés átalakításáról, ha az adott büntetés mértéke meghaladja az adott állam nemzeti jogában a hasonló bűncselekményekre előírt maximális büntetést. Az átalakított büntetés mértéke nem lehet alacsonyabb a végrehajtó állam nemzeti jogában a hasonló bűncselekményekre vonatkozóan előírt maximális büntetésnél.

(3) Amennyiben a büntetés – jellegét tekintve – nem egyeztethető össze a végrehajtó állam jogával, az adott állam illetékes hatósága azt a saját jogában hasonló bűncselekményekre alkalmazott büntetésnek vagy intézkedésnek megfelelően átalakíthatja. Az ilyen büntetésnek vagy intézkedésnek a lehető legpontosabban meg kell felelnie a kibocsátó államban kiszabott büntetésnek, és ennek következtében a büntetés nem változtatható pénzbüntetésre.

(4) Az átalakított büntetés nem súlyosbíthatja a kibocsátó államban kiszabott büntetést a büntetési tétel jellege vagy időtartama tekintetében.

9. cikk

Az elismerés és a végrehajtás megtagadásának okai

(1) A végrehajtó állam illetékes hatósága megtagadhatja az ítélet elismerését és a büntetés végrehajtását, amennyiben:

- a) a 4. cikkben említett tanúsítvány hiányos vagy nyilvánvalóan nem felel meg az ítéletnek, és a végrehajtó állam illetékes hatóság által megszabott ésszerű határidőn belül nem került kiegészítésre vagy kijavításra;
- b) a 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesülnek;
- c) a büntetés végrehajtása ellentétes lenne a *ne bis in idem* (kétszeres büntetés tilalmának) elvével;

- d) a 7. cikk (3) bekezdésében említett esetben, valamint – ha a végrehajtó állam a 7. cikk (4) bekezdése szerinti nyilatkozatot tett – a 7. cikk (1) bekezdésében említett esetben az ítélet olyan cselekményekre vonatkozik, amelyek a végrehajtó állam joga szerint nem minősülnek bűncselekménynek. Mindazonáltal, adók vagy illetékek, vámok és deviza vonatkozásában az ítélet végrehajtása nem tagadható meg azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem ugyanolyan típusú adót vagy illetéket ír elő, vagy nem ugyanolyan típusú adó-, illeték-, vám- és devizasabályokat tartalmaz, mint a kibocsátó állam joga;
- e) a végrehajtó állam joga szerint a büntetés végrehajthatósága elévül;
- f) a végrehajtó állam joga alapján mentesség áll fenn, amelynek következtében a büntetés nem hajtható végre;
- g) a büntetést olyan személyre szabták ki, akit a végrehajtó állam joga szerint az ítéletben megállapított cselekményekért az életkora miatt még nem lehetett volna büntetőjogi felelősre vonni;
- h) az ítéletnek a végrehajtó állam illetékes hatósága általi kézhezvétele időpontjában kevesebb mint hat hónap büntetés van hátra;
- i) az ítéletet a személy távollétében hozták, kivéve, ha a tanúsítvány igazolja, hogy a személyt személyesen beidézték vagy a kibocsátó állam nemzeti joga értelmében illetékes képviselő útján értesítették annak az eljárásnak az időpontjáról és helyéről, amely a személy távollétében hozott ítélethez vezetett, vagy ha a személy jelezte az illetékes hatóság felé, hogy nem vitatja a határozatot;
- j) a végrehajtó állam a 12. cikk (1) bekezdésével összhangban történő határozathozatalt megelőzően a 18. cikk (3) bekezdésének értelmében kérelmet terjeszt elő, a kibocsátó állam pedig a 18. cikk (2) bekezdésének g) pontja értelmében nem járul hozzá az érintett személy elleni büntetőeljárás megindításához, a személy elítéléséhez vagy személyes szabadságától más módon történő megfosztásához a végrehajtó államban az átszállítást megelőzően elkövetett és az attól eltérő bűncselekmény miatt;
- k) a kiszabott büntetés olyan pszichiátriai vagy orvosi kezelésre irányuló intézkedést, vagy más, szabadságelvonással járó intézkedést foglal magában, amely intézkedést – a 8. cikk (3) bekezdése ellenére – a végrehajtó állam a saját jogi vagy egészségügyi rendszerei következtében nem tud végrehajtani;
- l) az ítélet olyan bűncselekményre vonatkozik, amely a végrehajtó állam joga szerint úgy tekintendő, mintha azt teljes

egészében vagy jelentős részben a területén vagy területének minősülő helyen követték volna el.

(2) A részben a végrehajtó állam területén vagy annak minősülő helyen elkövetett bűncselekményekre vonatkozó valamennyi, az (1) bekezdés l) pontja szerinti határozatot rendkívüli körülmények esetén és eseti alapon a végrehajtó állam illetékes hatóságának kell meghoznia, tekintettel az eset konkrét körülményeire és arra, hogy a szóban forgó cselekedet nagy vagy lényeges része a kibocsátó államban történt-e.

(3) Az (1) bekezdés a), b), c), i), k) és l) pontjában említett esetekben az ítélet elismerésének és a büntetés végrehajtásának megtagadására vonatkozó határozat meghozatala előtt a végrehajtó állam illetékes hatósága bármilyen megfelelő módon egyeztet a kibocsátó állam illetékes hatóságával, és szükség esetén felkéri, hogy haladéktalanul küldjön meg részére minden szükséges további tájékoztatást.

10. cikk

Részleges elismerés és végrehajtás

(1) Amennyiben a végrehajtó állam illetékes hatósága úgy vélekedhet, hogy részben tudja az ítéletet elismerni és a büntetést végrehajtani, mielőtt dönt az ítélet elismerésének és a büntetés végrehajtásának teljes megtagadásáról, egyeztethet a kibocsátó állam illetékes hatóságával megállapodás elérése céljából, ahogyan azt a (2) bekezdés meghatározza.

(2) A kibocsátó és a végrehajtó állam illetékes hatóságai eseti alapon megállapodhatnak az ítélet részleges elismeréséről és a büntetés részleges végrehajtásáról az általuk meghatározott feltételekkel összhangban, feltéve, hogy az ilyen elismerés és végrehajtás nem eredményezik az ítélet időtartamának meghosszabbodását. Ilyen megállapodás hiányában a tanúsítványt vissza kell vonni.

11. cikk

Az ítélet elismerésének elhalasztása

Ha a 4. cikkben említett tanúsítvány hiányos vagy nyilvánvalóan nem felel meg az ítéletnek, a végrehajtó állam az általa a tanúsítvány kiegészítésére vagy kijavítására megszabott ésszerű határidőig elhalaszthatja az ítélet elismerését.

12. cikk

Határozat a büntetés végrehajtásáról és határidők

(1) A végrehajtó állam illetékes hatósága a lehető leghamarabb határoz az ítélet elismeréséről és a büntetés végrehajtásáról, és erről, valamint a büntetésnek a 8. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban történő átalakításáról hozott minden határozatáról tájékoztatja a kibocsátó államot.

(2) Feltéve, hogy nem áll fenn a 11. cikk vagy a 23. cikk (3) bekezdése szerinti halasztási indok, az ítélet elismeréséről és a büntetés végrehajtásáról szóló jogerős határozatot az ítélet és a tanúsítvány kézhezvételét követő 90 napon belül kell meghozni.

(3) Amennyiben rendkívüli esetekben a végrehajtó állam illetékes hatósága nem tudja betartani a (2) bekezdésben előírt időtartamot, késedelem nélkül bármely formában értesíti a kibocsátó állam illetékes hatóságát, közölve a késedelem okát és a jogerős határozat meghozatalához előreláthatóan szükséges időt.

13. cikk

A tanúsítvány visszavonása

Ameddig a büntetés végrehajtása nem kezdődött meg a végrehajtó államban, a kibocsátó állam indokolással együtt visszavonhatja a tanúsítványt a végrehajtó államtól. A tanúsítvány visszavonását követően a végrehajtó állam nem hajja végre a büntetést.

14. cikk

Ideiglenes letartóztatás

Ha az elítélt személy a végrehajtó államban tartózkodik, a végrehajtó állam a kibocsátó állam kérésére – az ítélet és a tanúsítvány megérkezése előtt, vagy az ítélet elismerésére és a büntetés végrehajtására vonatkozó döntés meghozatala előtt – az ítélet elismerésére és a büntetés végrehajtására vonatkozó határozat meghozataláig letartóztathatja az elítélt személyt, vagy fogatosíthat bármely ahhoz szükséges intézkedést, hogy az elítélt személy a területén maradjon. A büntetés időtartama nem hosszabbodhat meg az e rendelkezés értelmében letartóztatásban töltött idő miatt.

15. cikk

Az elítélt személyek átszállítása

(1) Ha az elítélt személy a kibocsátó államban tartózkodik, a kibocsátó és a végrehajtó állam illetékes hatóságai által közösen megállapított időpontban, és a végrehajtó állam által az ítélet elismeréséről és a büntetés végrehajtásáról szóló jogerős határozat meghozatalát követően legkésőbb 30 napon belül át kell szállítani a végrehajtó államba.

(2) Ha az elítélt személy (1) bekezdésben előírt időtartamon belüli átszállítását előre nem látott körülmények megakadályozzák, a kibocsátó és a végrehajtó állam illetékes hatóságai haladéktalanul kapcsolatba lépnek egymással. Az átszállításnak e körülmények megszűnte után azonnal meg kell történnie. A kibocsátó állam illetékes hatósága haladéktalanul tájékoztatja a végrehajtó állam illetékes hatóságát, és új átszállítási időpontban állapodik meg. Ebben az esetben az átszállításra az e megállapodás szerinti új időpontot követő tíz napon belül kerül sor.

16. cikk

Átmenő szállítás

(1) Minden tagállam – nemzeti jogának megfelelően – engedélyezi saját területén a végrehajtó államba átszállításra kerülő elítélt személy átmenő szállítását, feltéve, hogy a 4. cikkben említett tanúsítvány egy példányát az átmenő szállításra irányuló kérelemmel együtt a kibocsátó állam megküldte számára. Az átmenő szállításra irányuló kérelem és a tanúsítvány bármely, írásban dokumentálható módon továbbítható. Az átmenő szállítás engedélyező tagállam kérésére a kibocsátó állam rendelkezésre bocsátja a tanúsítvány valamely olyan – a kérelemben jelzett – nyelvre történő fordítását, amelyet az átmenő szállítás engedélyező tagállam elfogad.

(2) Átmenő szállítás engedélyezésére vonatkozó kérelem esetén az átmenő szállítás engedélyezése érdekében megkeresett tagállam tájékoztatja a kibocsátó államot arról, ha nem tudja biztosítani azt, hogy az elítélt személy ellen a területén a kibocsátó állam területéről történt átszállítását megelőzően elkövetett bűncselekmény vagy kiszabott büntetés miatt nem indítanak büntetőeljárást vagy – az (1) bekezdésben meghatározottak kivételével – nem tartják fogva vagy szabadságát más módon nem korlátozzák. Ebben az esetben a kibocsátó állam visszavonhatja a kérelmét.

(3) Az átmenő szállítás engedélyezése érdekében megkeresett tagállam értesítést ad határozatáról, amelyet haladéktalanul és a kérés kézhezvételétől számított legkésőbb egy héten belül azonos eljárással kell meghozni. A határozat meghozatala elhalasztható a fordításnak az átmenő szállítás engedélyezése érdekében megkeresett tagállam részére való továbbításáig, amennyiben az (1) bekezdés alapján szükség van ilyen fordításra.

(4) Az átmenő szállítás engedélyezése érdekében megkeresett tagállam kizárólag a területén átmenő szállítás időtartama alatt tarthatja fogva az elítélt személyt.

(5) Nem szükséges az átmenő szállítás engedélyezését kérni, ha a szállítás tervezett közbülső leszállás nélkül légi úton történik. Ha azonban nem tervezett leszállásra kerül sor, a kibocsátó állam az (1) bekezdésben meghatározott információkat 72 órán belül megadja.

17. cikk

A végrehajtásra vonatkozó jog

(1) A büntetés végrehajtását a végrehajtó állam joga szabályozza. Kizárólag a végrehajtó állam hatóságai jogosultak dönteni – a (2) és (3) bekezdésre is figyelemmel – a végrehajtási eljárásokról és az összes, ezekkel kapcsolatos intézkedés meghatározásáról, beleértve a korai vagy feltételes szabadságra bocsátás okait is.

(2) A végrehajtó állam illetékes hatósága a letöltendő szabadságvesztés büntetés teljes időtartamából levonja az ítéletben kiszabott büntetésből már letöltött szabadságvesztés teljes időtartamát.

(3) A végrehajtó állam illetékes hatósága kérelemre tájékoztatja a kibocsátó állam illetékes hatóságát az esetleges korai vagy feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezésekről. A kibocsátó állam hozzájárulhat az ilyen rendelkezések alkalmazásához vagy visszavonhatja a tanúsítványt.

(4) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a korai vagy feltételes szabadságra bocsátásról hozott határozat meghozatalakor figyelembe vehetik a kibocsátó állam által jelzett nemzeti jog azon rendelkezéseit, amelyek értelmében az érintett személy meghatározott időpontban jogosult korai vagy feltételes szabadságra bocsátásra.

18. cikk

A specialitás elve

(1) Az e kerethatározat szerint a végrehajtó államba átszállított személy ellen – a (2) bekezdésre is figyelemmel – az átszállítása előtt elkövetett és az átszállításának alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt nem indítható büntetőeljárás, nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától.

(2) A (1) bekezdés nem alkalmazandó az alábbi esetekben:

- a) ha az elítélt személynek, habár erre alkalma lett volna, a végleges szabadon bocsátásától számított 45 napon belül nem hagyta el a végrehajtó állam területét, vagy miután azt elhagyta oda visszatért;
- b) ha a bűncselekmény szabadságvesztés büntetéssel nem büntethető vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel nem fenyegetett;
- c) ha a büntetőeljárás eredményeként nem kerül sor személyi szabadságot korlátozó intézkedés alkalmazására;
- d) ha az elítélt személlyel szemben szabadságelvonással nem járó büntetés vagy intézkedés, különösen pénzbüntetés szabható ki vagy azt helyettesítő intézkedés alkalmazható, még akkor sem, ha a büntetés vagy intézkedés személyi szabadságának korlátozását eredményezheti;
- e) ha az elítélt személy hozzájárult az átszállításhoz;
- f) ha az elítélt személy az átszállítása után, az átszállítását megelőzően elkövetett meghatározott cselekmények vonatkozásában kifejezetten lemondott a specialitás szabályának alkalmazásához fűződő jogáról. A lemondó nyilatkozatot a végrehajtó állam illetékes igazságügyi hatóságai előtt kell

megtenni, és az adott állam nemzeti jogának megfelelően kell jegyzőkönyvbe venni. A lemondó nyilatkozatot úgy kell megfogalmazni, hogy abból egyértelműen kitűnjön, hogy azt az érintett személy önként és az abból adódó következmények teljes tudatában tette. E célból a személy jogi képviselő igénybevételére jogosult;

g) a fenti a)–f) pontoktól eltérő esetekben, amikor a kibocsátó állam a (3) bekezdéssel összhangban hozzájárulását adja.

(3) A hozzájárulási kérelmet a kibocsátó állam illetékes hatóságához kell benyújtani, csatolva a 2002/584/IB kerethatározat 8. cikke (1) bekezdésében említett információkat, valamint a 8. cikke (2) bekezdésében említett fordítást. A hozzájárulást meg kell adni, ha a fenti kerethatározat értelmében a személyt át kellene adni. Az erre vonatkozó határozatot legkésőbb a kérelem kézhezvételét követő 30 napon belül meg kell hozni. A fenti kerethatározat 5. cikkében említett helyzetekre vonatkozóan a végrehajtó államnak a kerethatározatban előírt biztosítékokat kell nyújtania.

19. cikk

Amnesztia, közkegyelem, az ítélet felülvizsgálata

(1) Mind a kibocsátó állam, mind pedig a végrehajtó állam amnesztiát hirdethet vagy közkegyelmet gyakorolhat.

(2) Az ezen kerethatározat értelmében végrehajtásra kerülő, büntetéseket kiszabó ítélet felülvizsgálatára irányuló kérelmek tárgyában kizárólag a kibocsátó állam határozhat.

20. cikk

A kibocsátó állam részéről történő tájékoztatás

(1) A kibocsátó állam illetékes hatósága haladéktalanul tájékoztatja a végrehajtó állam illetékes hatóságát minden olyan határozatról vagy intézkedésről, amelynek eredményeként a büntetés végrehajthatósága azonnal vagy bizonyos időn belül megszűnik.

(2) A végrehajtó állam illetékes hatósága a kibocsátó állam illetékes hatóságának az (1) bekezdésben említett határozatról vagy intézkedésről szóló értesítését követően a büntetés végrehajtását azonnal megszünteti.

21. cikk

A végrehajtó állam részéről történő tájékoztatás

A végrehajtó állam illetékes hatósága bármely írásban dokumentálható módon haladéktalanul tájékoztatja a kibocsátó állam illetékes hatóságát a következőkről:

a) az ítéletnek és a tanúsítványnak a végrehajtásért felelős illetékes hatósághoz történő továbbításáról az 5. cikk (5) bekezdésével összhangban;

- b) arról a tényről, hogy a büntetés végrehajtása a gyakorlatban lehetetlen, mivel az ítéletnek és a tanúsítványnak a végrehajtó államba történő továbbítását követően az elítélt személy nem található meg a végrehajtó állam területén, amely esetben a végrehajtó állam mentesül a büntetés végrehajtásának kötelezettsége alól;
- c) az ítélet elismerésére és a büntetés végrehajtására vonatkozó jogerős határozatról, a határozat időpontjával együtt;
- d) a 9. cikkel összhangban bármely, az ítélet elismerésének vagy a büntetés végrehajtásának megtagadásáról szóló határozatról, a határozat indokolásával együtt;
- e) a 8. cikk (2) vagy (3) bekezdésével összhangban a büntetés átalakításáról szóló bármilyen határozatról, a határozat indokolásával együtt;
- f) a büntetés végrehajtásának a 19. cikk (1) bekezdésében említett okokból történő megtagadására vonatkozó bármilyen határozatról, a határozat indokolásával együtt;
- g) a feltételes szabadságra bocsátás időtartamának kezdetéről és végéről, ha azt a kibocsátó állam a tanúsítványon megjelölte;
- h) az elítélt személynek a fogva tartásból való megszökéséről;
- i) a büntetés végrehajtásáról, a letöltését követően haladéktalanul.

22. cikk

Az elítélt személy átszállításának következményei

- (1) A (2) bekezdésre is figyelemmel, a kibocsátó állam nem folytathatja azon büntetés végrehajtását, amelynek végrehajtása a végrehajtó államban már megkezdődött.
- (2) A büntetés végrehajtásának joga visszakerül a kibocsátó államhoz, amennyiben a végrehajtó állam tájékoztatja a kibocsátó államot a büntetés végrehajtásának a 21. cikk h) pontja szerinti részleges megtagadásáról.

23. cikk

Nyelvek

- (1) A tanúsítványt le kell fordítani a végrehajtó állam hivatalos nyelvére vagy hivatalos nyelveinek egyikére. Bármely tagállam kijelentheti e kerethatározat elfogadásakor vagy azt

követően, egy a Tanács Főtitkárságánál letétbe helyezett nyilatkozatban, hogy elfogadja az Európai Unió intézményeinek egy vagy több más hivatalos nyelvén készült fordítást is.

- (2) A (3) bekezdésre is figyelemmel, nincs szükség az ítélet lefordítására.

(3) Bármely tagállam kijelentheti e kerethatározat elfogadásakor vagy egy későbbi időpontban, a Tanács Főtitkárságánál letétbe helyezett nyilatkozatban, hogy végrehajtó állammént az ítélet és a tanúsítvány kézhezvételét követően haladéktalanul kérheti, hogy – amennyiben a tanúsítvány tartalmát elégtelennek ítéli, a büntetés végrehajtásáról való határozathoz, az ítélethez vagy annak lényeges részeihez csatolják azoknak a végrehajtó állam hivatalos nyelvére vagy hivatalos nyelveinek egyikére történő fordítását vagy az Európai Unió intézményeinek egy vagy több más hivatalos nyelvére történő fordítását. Erre a kérelemre a kibocsátó és a végrehajtó állam illetékes hatóságai között – szükség esetén egyeztetést követően – az ítéletek lefordítandó lényeges részeinek megjelölése céljából kerül sor.

Az ítélet elismeréséről és a büntetés végrehajtásáról szóló határozat meghozatala elhalasztható a fordításnak a kibocsátó állam által a végrehajtó állam számára való továbbításáig, vagy – amennyiben a végrehajtó állam úgy dönt, hogy a fordítást saját költségén készítteti el – a fordítás elkészültéig.

24. cikk

Költségek

Az e kerethatározat alkalmazásából eredő költségeket a végrehajtó állam viseli, az elítélt személynek a végrehajtó államba történő átszállításának költségei, valamint a kizárólag a kibocsátó állam területén felmerülő költségek kivételével.

25. cikk

Az európai elfogatóparancs kiadását követően hozott büntetések végrehajtása

A 2002/584/IB kerethatározat sérelme nélkül, e kerethatározat rendelkezéseit értelemszerűen kell alkalmazni – olyan mértékben, amennyire azok összhangban vannak azon kerethatározat rendelkezéseivel – a büntetések olyan esetekben történő végrehajtására, amikor a tagállam azon kerethatározat 4. cikkének (6) bekezdése szerinti esetekben vállalja a büntetés végrehajtását, vagy azon kerethatározat 5. cikkének (3) bekezdése szerint eljárva azt a feltételt szabta meg, hogy a személyt a büntetés letöltése céljából vissza kell szállítani az érintett tagállamba az elítélt személy büntetlenségének elkerülése céljából.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Kapcsolat más megállapodásokkal és megegyezésekkel

(1) 2011. szeptember 5-től – a tagállamok és harmadik államok közötti alkalmazásuk, valamint a 28. cikk szerinti átmeneti alkalmazásuk sérelme nélkül – ez a kerethatározat lép az alábbi, a tagállamok közötti kapcsolatokban alkalmazandó egyezmények megfelelő rendelkezéseinek helyébe:

- az elítélt személyek átszállításáról szóló, 1983. március 21-i európai egyezmény, valamint annak 1997. december 18-i kiegészítő jegyzőkönyve,
- a büntetőítéletek nemzetközi érvényességéről szóló, 1970. május 28-i európai egyezmény,
- a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló, 1990. június 19-i egyezmény III. címének 5. fejezete,
- az Európai Közösségek tagállamai között a külföldi büntetőítéletek végrehajtásáról szóló, 1991. november 13-i egyezmény.

(2) A tagállamok folytathatják a 2008. november 27-ét követően hatályban lévő két- vagy többoldalú megállapodások vagy megegyezések alkalmazását, amennyiben ezek lehetővé teszik e kerethatározat célkitűzéseinek kiterjesztését vagy bővítését, és hozzájárulnak a büntetések végrehajtásával kapcsolatos eljárások további egyszerűsítéséhez vagy megkönnyítéséhez.

(3) A tagállamok 2008. december 5-ét követően két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy megegyezéseket köthetnek, amennyiben ezek lehetővé teszik e kerethatározat rendelkezéseinek kiterjesztését vagy kibővítését, és hozzájárulnak a büntetések végrehajtásával kapcsolatos eljárások további egyszerűsítéséhez vagy megkönnyítéséhez.

(4) A tagállamok 2009. március 5-ig értesítik a Tanácsot és a Bizottságot azokról a (2) bekezdésben említett, meglévő megállapodásokról és megegyezésekről, amelyeket továbbra is alkalmazni kívánnak. A tagállamok ezenfelül minden új – a (3) bekezdésben említetteknek megfelelő – megállapodásról vagy megegyezésről az azok aláírását követő három hónapon belül értesítik a Tanácsot és a Bizottságot.

27. cikk

Területi alkalmazás

Ezt a kerethatározatot alkalmazni kell Gibraltárra.

28. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A 2011. december 5. előtt kézhez kapott kérelmekre továbbra is az elítélt személyek átszállításáról szóló meglévő jogi eszközök az irányadók. Az ezen időpont után érkező kérelmekre nézve a tagállamok által e kerethatározat értelmében elfogadott szabályok az irányadók.

(2) E kerethatározat tanácsi elfogadásakor azonban bármely tagállam nyilatkozhat úgy, hogy azokban az esetekben, amikor a jogerős ítélet meghozatalára az általa meghatározott időpontnál hamarabb kerül sor, kibocsátó és végrehajtó államként továbbra is az elítélt személyek átszállításáról szóló, a 2011. december 5. előtt alkalmazandó meglévő jogi eszközöket alkalmazza. Amennyiben egy tagállam ilyen nyilatkozatot tesz, az összes többi tagállam tekintetében ezen eszközök lesznek alkalmazandók az ilyen esetekben, függetlenül attól, hogy a többi tagállam tett-e ugyanilyen nyilatkozatot. A kérdéses időpont nem lehet 2011. december 5-nél későbbi. A fent említett nyilatkozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni. A nyilatkozat bármikor visszavonható.

29. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy e kerethatározat rendelkezéseinek 2011. december 5-ig megfeleljenek.

(2) A tagállamok átadják a Tanács Főtitkárságának és a Bizottságnak azoknak a rendelkezéseknek a szövegét, amelyekkel az e kerethatározatból fakadó kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik. Az e tájékoztatásból a Bizottság által készített jelentés alapján a Tanács legkésőbb 2012. december 5-ig megvizsgálja, hogy a tagállamok mennyiben felelnek meg e kerethatározat rendelkezéseinek.

(3) A Tanács Főtitkársága értesíti a tagállamokat és a Bizottságot a 4. cikk (7) bekezdése és a 23. cikk (1) vagy (3) bekezdése alapján tett értesítésekről vagy nyilatkozatokról.

(4) Az Európai Unióról szóló szerződés 35. cikke (7) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben egy tagállam ismételt nehézségeket tapasztal e kerethatározat 25. cikkének alkalmazása során, és a nehézségek kétoldalú egyeztetés útján nem rendezhetők, a tagállam tájékoztatja a Tanácsot és a Bizottságot nehézségeiről. E nehézségek megoldása céljából a Bizottság a tagállamtól kapott és minden egyéb, rendelkezésére álló információ alapján jelentést készít, amelyhez csatolja az általa megfelelőnek ítélt kezdeményezéseket.

(5) A Bizottság 2013. december 5-ig a kapott információk alapján jelentést készít, amelyet kiegészít az általa megfelelőnek ítélt kezdeményezésekkel. A Tanács a Bizottság által készített bármely jelentés és bármely kezdeményezés alapján felülvizsgálja különösen a 25. cikket, annak mérlegelése céljából, hogy annak helyébe konkrétabb rendelkezések lépjenek-e.

30. cikk

Hatálybalépés

Ez a kerethatározat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2008. november 27-én.

*a Tanács részéről
az elnök*

M. ALLIOT-MARIE

I. MELLÉKLET

A kölcsönös elismerés elvének a büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkében említett

TANÚSÍTVÁNY ⁽¹⁾

a) * Kibocsátó állam:

* Végrehajtó állam:

b) A büntetést kiszabó, jogerőre emelkedett ítéletet meghozó bíróság:

Hivatalos megnevezés:

Az ítélet meghozatalának napja: (adja meg az időpontot: éééé-hh-nn):

Az ítélet jogerőre emelkedésének napja: (adja meg az időpontot: éééé-hh-nn):

Az ítélet hivatkozási száma (ha rendelkezésre áll):

c) Azon hatósággal kapcsolatos információk, amelyhez az ezen tanúsítvánnyal kapcsolatos kérdésekkel lehet fordulni:

1. A hatóság típusa: Kérjük, jelölje meg a megfelelő négyzetet:

Központi hatóság

Bíróság

Egyéb hatóság

2. A fenti c) 1. pontban feltüntetett hatóság elérhetősége:

Hivatalos megnevezés:

.....

Cím:

.....

Tel.szám: (országghívószám) (körzetszám)

Faxszám: (országghívószám) (körzetszám)

E-mail cím (ha van ilyen):

3. A hatósággal való kapcsolattartás során használható nyelvek:

4. Azon személy(ek) elérhetőségei, aki(k) további felvilágosítást tud(nak) adni az ítélet végrehajtásával vagy az átszállítási eljárásról szóló megállapodással kapcsolatban (név, beosztás/rang, telefonszám, faxszám, e-mail cím), amennyiben eltér a 2. pontban megadottaktól:

.....

.....

⁽¹⁾ Ezt a tanúsítványt a végrehajtó állam valamely hivatalos nyelvén vagy az ezen állam által elfogadott valamely nyelven kell kibocsátani, illetve egy ilyen nyelvre kell lefordítani.

d) Azon személyre vonatkozó információk, akivel szemben a büntetést kiszabták:

Név:

Utónév (utónevek):

Leánykori név (amennyiben van ilyen):

Felvett nevek (amennyiben van ilyen):

Nem:

Állampolgárság:

Személyi azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító szám (ha van ilyen):

Születési idő:

Születési hely:

Utolsó ismert lakcím(ek)/tartózkodási hely(ek):

A személy által értett nyelv(ek) (amennyiben ez az adat rendelkezésre áll):

.....

Az elítélt személy:

a kibocsátó államban tartózkodik, és át kell szállítani a végrehajtó államba.

a végrehajtó államban tartózkodik, és a végrehajtásra abban az államban kerül sor.

További információ, adott esetben és ha rendelkezésre áll:

1. Az adott személy fényképe és ujjlenyomata, és/vagy azon személy elérhetősége, aki ezen információkkal kapcsolatban felvilágosítást tud adni:

.....

2. Az elítélt személy személyazonossági igazolványának vagy útlevelének típusa és azonosítószáma:

.....

3. Az elítélt személy tartózkodási engedélyének típusa és azonosítószáma:

.....

4. Az elítélt személy családjára vagy az őt a végrehajtó államhoz fűző társadalmi vagy munkahelyi kapcsolataira vonatkozó egyéb releváns információk:

.....

.....

e) Ideiglenes letartóztatás iránti kérelem a kibocsátó állam részéről (ha az elítélt személy a végrehajtó államban tartózkodik):

A kibocsátó állam kérelmezi, hogy a végrehajtó állam tartóztassa le az elítélt személyt, vagy hozzon egyéb olyan intézkedést, amely biztosítja, hogy az elítélt személy az ítélet elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntés meghozataláig a végrehajtó állam területén maradjon.

A kibocsátó állam már kérelmezte, hogy a végrehajtó állam tartóztassa le az elítélt személyt, vagy hozzon egyéb olyan intézkedést, amely biztosítja, hogy az elítélt személy az ítélet elismerésére és végrehajtására vonatkozó döntés meghozataláig a végrehajtó állam területén maradjon. Kérjük, adja meg a végrehajtó állam azon hatóságának a nevét, amely az érintett letartóztatására irányuló kérelemre vonatkozó döntést hozta (adott esetben és amennyiben rendelkezésre áll):

.....

.....

.....

f) Összefüggés egy esetleges korábbi európai elfogatóparanccsal (EEP):

- Szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából európai elfogatóparancsot bocsátottak ki, és a végrehajtó állam vállalja a büntetés vagy a szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtását (az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 4. cikkének (6) bekezdése).

Az EEP kibocsátásának dátuma és – ha rendelkezésre áll – hivatkozási száma:

.....

Az európai elfogatóparancsot kibocsátó hatóság megnevezése:

A végrehajtásról szóló határozat dátuma és – ha rendelkezésre áll – hivatkozási száma:

.....

Az ítélet végrehajtásáról szóló határozatot hozó hatóság megnevezése:

.....

- Büntetőeljárás lefolytatása céljából európai elfogatóparancs kibocsátására került sor egy olyan személlyel szemben, aki a végrehajtó állam állampolgára vagy lakosa, és a végrehajtó állam azzal a feltétellel adta át az érintettet, hogy őt az ellene a kibocsátó államban hozott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés letöltése érdekében vissza kell küldeni a végrehajtó államba (az európai elfogatóparancsról szóló kerethatározat 5. cikkének (3) bekezdése).

A személy átadására vonatkozó határozat kiállításának dátuma:

Az átadásról szóló határozatot hozó hatóság megnevezése:

A határozat hivatkozási száma, ha rendelkezésre áll:

A személy átadásának dátuma, ha rendelkezésre áll:

g) Az ítélet és a tanúsítvány továbbításának indokolása (ha a h) pontot már kitöltötte, ezt a pontot nem kell kitölteni):

Az ítélet és a tanúsítvány azért kerül továbbításra a végrehajtó államhoz, mert a kibocsátó hatóság meggyőződött arról, hogy az ítélet végrehajtó állam általi végrehajtása az elítélt személy társadalomba való beilleszkedésének elősegítését szolgálja, és:

- a) A végrehajtó állam az elítélt személy állampolgársága szerinti állam, ahol a személy él.
- b) A végrehajtó állam az elítélt állampolgársága szerinti állam, ahova az elítélt személyt – büntetése végrehajtását követően – kitoloncolják az ítéletbe vagy az ítélet következményeként hozott bírósági vagy közigazgatási határozatba, vagy az ítélet következményeként hozott bármely egyéb intézkedésbe foglalt kiutasításról vagy kitoloncolásról szóló rendelkezés alapján. Ha nem az ítélet rendelkezik a kiutasításról vagy kitoloncolásról, adja meg az erről szóló végzést kibocsátó hatóság nevét, a határozathozatal dátumát és amennyiben rendelkezésre áll, a hivatkozási számát:
- c) A végrehajtó állam az a) és b) pontban említetteken kívüli állam, amelynek illetékes hatósága hozzájárul az ítéletnek és a tanúsítványnak a részére történő továbbításához.
- d) A végrehajtó állam a kerethatározat 4. cikkének (7) bekezdése szerinti értesítést küldött, és:
- megerősítést nyert, hogy a kibocsátó állam illetékes hatóságának tudomása szerint az elítélt személy a végrehajtó államban él, legalább öt éve folyamatosan jogszerűen ott tartózkodik, és állandó tartózkodási jogát meg fogja tartani abban az államban, vagy
- megerősítést nyert, hogy az elítélt személy a végrehajtó állam állampolgára.

h) A büntetést kiszabó ítélet:

1. Az ítélet összesen bűncselekményre vonatkozik.

A tényállás összefoglalása, a bűncselekmény(ek) elkövetési körülményeinek leírása, ezen belül az elkövetés időpontja, helye; valamint az elítélt személy részvételének módja:

.....

A bűncselekmény(ek) jellege és jogi minősítése, valamint az ítélet alapjául szolgáló alkalmazandó jogszabályi rendelkezések:

.....

2. Amennyiben a fenti 1.h) pontban meghatározott bűncselekmény(ek) az alábbiak közül a kibocsátó állam joga szerint meghatározott egy vagy több olyan bűncselekménynek felel(nek) meg, amely(ek) a kibocsátó államban legalább hároméves maximális időtartamú szabadságvesztés büntetéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntethető(k), kérjük, jelezze ezt a megfelelő négyzet(ek) megjelölésével:

- bűnszervezetben való részvétel,
 terrorizmus,
 emberkereskedelem,
 gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia,
 kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme,
 fegyverek, lőszeres és robbanóanyagok tiltott kereskedelme,
 korrupció,
 csalással kapcsolatos bűncselekmények, ideértve az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-i egyezmény értelmében az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is,
 bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása,
 pénzhamisítás, beleértve az euro hamisítását is,
 számítógépes bűncselekmények,
 környezettel kapcsolatos bűncselekmények, beleértve a veszélyeztetett állatfajok, valamint a veszélyeztetett növényfajok és -fajták tiltott kereskedelmét is,
 segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz,
 szándékos emberölés, súlyos testi sértés,
 emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,
 emberrablás, személyi szabadságtól való jogellenes megfosztás és túszejtés,
 rasszizmus és idegengyűlölet,
 szervezett vagy fegyveres rablás,
 kulturális javak tiltott kereskedelme, beleértve a régiségeket és a műtárgyakat is,
 csalás,
 zsarolás és védelmi pénz szedése,
 termékhamisítás és szerzői jogi termékekkel történő kalózkodás,
 hivatalos okmányok hamisítása és azzal való kereskedés,
 fizetőeszközök hamisítása,
 hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,
 nukleáris és radioaktív anyagok tiltott kereskedelme,
 lopott gépjárművek kereskedelme,
 erőszakos közöszlés,
 gyújtogatás,
 a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények,
 repülőgép/hajó jogellenes hatalomba kerítése,
 szabotázs.

3. Amennyiben az 1. pontban megjelölt bűncselekmény(ek)re a 2. pont nem terjed ki, illetve amennyiben az ítéletet és a tanúsványt azon tagállam részére továbbítják, amely kijelentette, hogy vizsgálja a kettős büntethetőséget (a kerethatározat 7. cikkének (4) bekezdése), kérjük, adjon teljes leírást az érintett bűncselekmény(ek)ről:

.....

i) A büntetést kiszabó ítélet jogi státusa:

1. Kérjük, jelezze, hogy az ítéletet a terhelt távollétében hozták-e:

Nem.

Igen; megerősítést nyert, hogy:

a személyt személyesen vagy a kibocsátó állam joga értelmében illetékes képviselő útján értesítették annak az eljárásnak az időpontjáról és helyéről, amely a távollétében hozott ítélethez vezetett, vagy

a személy jelezte az illetékes hatóság felé, hogy nem vitatja a határozatot.

2. A büntetés időtartamának részletes jellemzői:

2.1. A büntetés teljes időtartama (napokban kifejezve):

2.2. Az ítéletben kiszabott büntetésből már letöltött szabadságvesztés teljes időtartama (napokban kifejezve):
 a megadott időpontban (...) (kérjük azon időpont megadását, amelyen a számítást végezték: éééé-hh-nn)

2.3. A 2.2. pontban említettektől eltérő okok (pl.: az ítélet tekintetében már megadott amnesztia, közkegyelem és kegyelmi intézkedések) alapján a büntetés teljes idejéből levonandó napok száma:
 a megadott időpontban (kérjük azon időpont megadását, amelyen a számítást végezték: éééé-hh-nn)

2.4. A büntetés kitöltésének időpontja a kibocsátó államban:

Nem alkalmazandó, mivel az elítélt személy jelenleg nincs fogva tartva.

Az elítélt személy jelenleg fogva van tartva, és a büntetés a kibocsátó állam joga szerint az alábbi időpontban tekintendő kitöltöttnek (adja meg az időpontot): (éééé-hh-nn) ⁽¹⁾:

3. A büntetés típusa:

szabadságvesztés-büntetés

szabadságelvonással járó intézkedés (kérjük, részletezze):

j) A korai vagy feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos információk:

1. A kibocsátó állam joga szerint az elítélt személy korai vagy feltételes szabadságra bocsátásra jogosult, ha letöltötte

a büntetés felét

a büntetés kétharmadát

a büntetés egyéb hányadát (kérjük meghatározni):

2. A kibocsátó állam illetékes hatóságát kérelemre tájékoztatni kell az alábbiakról:

a végrehajtó állam jogának az elítélt személy korai vagy feltételes szabadságra bocsátására vonatkozó rendelkezéseiről,

a korai vagy feltételes szabadságra bocsátás időtartamának kezdetéről és végéről.

⁽¹⁾ Kérjük azon időpont megadását, amikor a büntetés kitöltöttnek lenne tekintendő, ha az elítélt személy a kibocsátó államban tartózkodna (az esetleges korai és/vagy feltételes szabadságra bocsátás bármilyen formájának figyelembevétele nélkül).

k) Az érintett véleménye:

1. Az elítélt személyt nem lehetett meghallgatni, mert már a végrehajtó államban tartózkodik.
2. Az elítélt személy a kibocsátó államban tartózkodik és
- a. kérelmezte az ítélet és a tanúsítvány továbbítását
- hozzájárult az ítélet és a tanúsítvány továbbításához
- nem járult hozzá az ítélet és a tanúsítvány továbbításához (nevezze meg az elítélt személy által megadott okokat):
-
-
- b. Az elítélt személy véleményét csatolták.
- Az elítélt személy véleményét már továbbították a végrehajtó állam részére (adja meg az időpontot: éééé-hh-nn):
-

l) Az ügyre vonatkozó egyéb lényeges körülmények (nem kötelező információk)

.....

.....

m) Egyéb információk

Az ítélet(ek) szövegét csatolták a tanúsítványhoz ⁽¹⁾.

A tanúsítványt kibocsátó hatóságnak és/vagy képviselőjének a tanúsítvány tartalmának pontosságát igazoló aláírása

.....

Név:

Betöltött tisztség (beosztás/rang):

Kelt:

Hivatalos pecsét (amennyiben van ilyen)

⁽¹⁾ A kibocsátó állam illetékes hatóságának az ügyhöz kapcsolódó valamennyi olyan ítéletet csatolnia kell, amely a végrehajtandó jogerős ítéletre vonatkozó valamennyi információ biztosításához szükséges. Csatolni lehet az ítélet(ek) rendelkezésre álló fordításait is.

II. MELLÉKLET

AZ ELÍTÉLT SZEMÉLY ÉRTESTÍTÉSE

Ezúton értesítjük a-nak (a kibocsátó állam illetékes hatósága) határozatáról, amely szerint a (a kibocsátó állam illetékes bírósága)-én kelt (az ítélet időpontja), számú (ha rendelkezésre áll, a hivatkozási szám) ítéletének a kölcsönös elismerés elvének a büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat végrehajtására vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban, a kiszabott büntetés elismerése és végrehajtása céljából megküldeésre kerül részére (végrehajtó állam).

A büntetés végrehajtását (végrehajtó állam) joga szabályozza. Ezen állam hatóságai jogosultak dönteni a végrehajtási szabályokról és az összes, ezekkel kapcsolatos intézkedés meghatározásáról, beleértve a korai vagy feltételes szabadságra bocsátás okait is.

A (végrehajtó állam) illetékes hatósága a letöltendő szabadságvesztés-büntetés teljes időtartamából levonja az ítéletben kiszabott büntetésből már letöltött szabadságvesztés teljes időtartamát. A büntetésnek a (végrehajtó állam) illetékes hatósága által történő átalakítására kizárólag abban az esetben kerülhet sor, ha a büntetés időtartama vagy jellege tekintetében nem egyeztethető össze azon állam jogával. Az átalakított büntetés nem súlyosbíthatja a (kibocsátó állam) kiszabott büntetést a büntetési tétel jellege vagy időtartama tekintetében.
